

de la gallina
el Pou.cat

Revista manresana d'informació i opinió

L'entrevista a
Fina Tapias,
treballadora social
i directora teatral

Novembre 2012
Núm 281 - 4 €

**15 ANYS
D'ESPECTACLES
D'ARREL**

Ferran Sardans
Jordi Sardans

La professionalització consolida la Mediterrània

David Ibáñez, director artístic de l'esdeveniment, admet que «és normal que els manresans vegin la Mediterrània més com un festival, però és una fira. Això vol dir que és una congregació en un lloc determinat de mercaders que exposen béns i mercaderies durant un període delimitat. Per tant, en aquest sentit, tenim una doble funció: ser una porta d'entrada i de sortida». Porta d'entrada a artistes d'arreu del món a l'estat espanyol i especialment a Catalunya, i porta de sortida pels artistes catalans d'arrel tradicional al mercat exterior, sobretot europeu. Per tant, com a mercat que és, l'objectiu principal de la Fira és facilitar la contractació dels espectacles programats per part dels programadors inscrits. El nombre de propostes artístiques acostuma a girar al voltant del centenar.

Majoritàriament es tracta d'espectacles catalans, però el ventall s'obre cap a d'altres zones de la Mediterrània: fins ara han passat per la Fira artistes de llocs propers com Occitània o el Piemont, però també de més lluny, com Grècia, el Líban, del Magrib i del Pròxim Orient, entre d'altres. Atrets per aquesta oferta excepcional, cada any s'inscriuen a la fira Mediterrània més de mil professionals d'arreu del món. En aquest context, la Fira pretén incentivar la creació de noves produccions artístiques de qualitat i acostar-les al gran públic, esdevenir aparador i punt principal d'exhibició per al sector, i actuar com a punt de troba-

La quinzena edició de la fira Mediterrània, que es farà a Manresa del 8 a l'11 de novembre, aporta novetats. David Ibáñez substitueix Tere Almar en la direcció artística i intentarà donar un aire lleugerament diferent a una mostra que no ha quedat al marge de la crisi econòmica i que té un pressupost reduït en un 10%. Tot i això, la Mediterrània està plenament consolidada al territori i ha adquirit prestigi internacional i la professionalització desitjada.

La cantant israeliana Noa, acompanyada de Solis String Quartet, estrena un repertori inèdit. És la cap de cartell de la Fira Mediterrània 2012. Fotos: Fira Mediterrània / Ferran Sardans / Sílvia Berengueras / Arxiu

da de professionals d'arreu dels Països Catalans, i també crear un fòrum d'intercanvi cultural entre els diferents pobles de la Mediterrània

Un altre dels objectius de la Fira és internacionalitzar les creacions artísti-

ques que es fan a Catalunya. No tots els sectors passen pel mateix moment. David Ibáñez apunta que el teatre de carrer porta molta feina acumulada des de fa 25 anys i ja s'ha fet un nom a nivell europeu. En canvi, a nivell de música d'arrel, «caldria més indústria i

Pau Riba i la banda Gripaus presentaran a la Mediterrània «40 gripaus», amb motiu dels 40 anys d'un dels discos emblemàtics del cantautor, «Jo, la donya i el gripau»

que es creïn eines per exportar a l'estranger. Aquí hi ha molta feina i no és una tasca fàcil, però la Fira és una eina molt bona», manifesta. La Mediterrània és un esdeveniment que, en paraules del conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell, és en la centralitat cultural del país i actua com a eina útil per a la creativitat artística, i més en aquests moments econòmicament difícils en què la seva funció catalitzadora i de motor econòmic és més necessària que mai.

Novetats

Segons David Ibáñez, la principal novetat respecte d'anys anteriors serà el caràcter multidisciplinari dels espectacles, que assenyala com el futur de les arts escèniques. Un clar exemple d'aquest caràcter és l'espectacle inaugural: *Tuétano*, del ballarí Andrés Marín, sens dubte un dels més prestigiosos creadors del ball flamenc actual. Hi haurà una impactant combinació d'elements d'avantguarda amb flamenc tradicional i la participació de tres artistes excepcionals: la ballarina Concha Vargas, la cantant La Macanita i l'artista de circ català Jordi Aspa. A més, Ibáñez explica que la majoria d'espectacles seran unes propostes «molt atrevides per intentar explorar nous límits de la cultura d'arrel i mantenir les tradicions que corren el risc de quedar oblidades». Bona mostra d'aquesta intenció és el cicle *Nostrum*, que es farà a la Seu i que tindrà actuacions com la polifonia corsa, el cant d'estil valencià, un recital del llaüt àrab i

el d'un grup de música medieval actualitzada. «Intentem expressar uns patrimonis que han de ser protegits i ajudar a donar visibilitat a aquests artistes», comenta Ibáñez.

Una altra de les novetats implementades per David Ibáñez serà un increment de la participació popular en alguns dels espectacles: «Volem demostrar que el batec de la cultura continua, tot i les dificultats, al cor de la nostra societat», afirma. En aquest sentit, a tall d'exemple, per a l'espectacle de projeccions *Mapping* (a les façanes dels edificis) s'ha recorregut a cent nens de l'escola Flama perquè a través de la seva visió de les tradicions generin les imatges que seran projectades. També s'intenta variar respecte edicions passades pel que fa als formats escènics i la importància que tindran enguany els espectacles familiars, com *Lava*, un dels més originals dels darrers temps, que té lloc en una tenda de campanya i introdueix els nens en una història fantàstica on realitat i ficció es confonen amb l'objectiu d'investigar formats innovadors. És una novetat també la cerimònia de cloenda, que s'articularà a partir de projeccions audiovisuals a la façana de l'Ajuntament i, segons David Ibáñez, tindrà aparicions sorpresa molt importants. El responsable és Isaki Lacuesta, que farà referències i al·lusions a diverses celebracions com són la Dansa de la Mort de Verges o la Misteriosa Llum de Manresa. La banda sonora original està signada per la compositora man-

resana Laura Casaponsa.

Del 2002 al 2005 hi havia un país convidat cada any. Segons Jordi Bertran, gerent de la Fundació Fira Mediterrània, abans la Fira no era internacional ni tan sols es deia Mediterrània, i «va ser una eina per passar d'un mercat nacional a un d'internacional. Ara ja vivim amb normalitat que els altres territoris de la Mediterrània siguin aquí, i entenem que aquest és un factor facilitador perquè els nostres artistes viatgin fora». Des de l'any 2008 hi ha la figura d'artista convidat. L'artista convidat d'enguany és el cineasta català Isaki Lacuesta, guanyador de la Conxa d'Or del darrer Festival de Cinema de Sant Sebastià. «La figura de l'artista convidat, introduïda molt encertadament per la meua antecessora, Tere Almar, permet bastir un discurs artístic personal per a la Fira, i alhora reflexionar sobre el què i el com de la cultura d'arrel», declara David Ibáñez. A més, el director artístic assegura que mantenir la figura d'artista convidat permet canviar d'àmbit i buscar nous camins, «explorar una nova cultura d'arrel contemporània sense perdre de vista la tradició». Fins aquest any, el sector audiovisual no s'havia tocat mai.

L'eix temàtic de la Fira depèn de la direcció artística de cada any: «La Fira Mediterrània de Manresa confia els criteris artístics a la direcció artística, per garantir la independència de les seleccions. Aquesta es dota a més d'una comissió per fer la tria encara més plural», afirma Bertran. Per a aquesta quinzena edició, Lacuesta ha preparat una sèrie

d'intervencions amb un fil conductor principal, el traspass intergeneracional: com les tradicions, els coneixements, els llegats... es transmeten de pares a fills, de mestre a alumne, de generació en generació. En aquesta línia, plantejarà com un ballarí tradueix l'essència del seu mestre, com un poeta escriu amb cal·ligrafia pròpia un vers inspirat en la seva generació precedent o el solo d'un trompetista de jazz reinterpretant una melodia tradicional de la seva infantesa. Fins i tot, gràcies al seu caràcter empeltador, s'atrevirà a investigar què succeeix quan col·loques els peus d'un ballarí expert en coreografia en les botes d'un futbolista, especialment si aquest és Ronaldinho i xuta de xilena, o quan barreges cinema i pintura, dansa i circ, realitat i ficció, poesia i fogons... En definitiva, una mescla de totes les disciplines artístiques, una de les apostes i objectius del nou director artístic.

La llista dels noms principals que participen en la Fira aporta artistes que no havien estat programats amb anterioritat al mercat manresà. Entre altres caps de cartell que es podran veure a la Mediterrània enguany sobresurt la presència de Noa, la cantant israeliana, que estrenarà nou repertori, en primícia mundial. També destaca la participació especial del trompetista sard Paolo Fresu, considerat com un dels grans del jazz europeu. Finalment, hi haurà la novetat de les nits temàtiques, que es faran al popular Envelat Milcentenari, i que estaran dedicades a dues importants escenes del mercat musical: la rumba catalana i el ball folk, ambdues amb potencials d'exportació i la necessitat de ser reivindicades.

Ubicació

El regidor de Cultura de l'Ajuntament de Manresa, Joan Calmet, explica que davant l'actual context de crisi econòmica tenia clar que no hi podien abocar molts diners, i que per tant han intentat ajudar la Fira a tenir menys despesa: «Coincideix en el temps, amb la necessitat que tenen de traslladar les oficines del carrer Guimerà i els oferim anar a la planta baixa de la casa Lluvià. D'altra banda, la instal·lació de la Llotja a la plaça Porxada els suposava una despesa molt important i per això els vam ofe-

rir la possibilitat d'anar al Museu de la Tècnica», apunta Calmet.

I és que enguany, la Llotja esdevé edifici i es trasllada als dipòsits vells de Manresa, al Museu de la Tècnica. En aquest recinte no només hi haurà estands ocupats per agències de contractació o empreses distribuïdores, com en anys anteriors, sinó que acollirà també un escenari per tal que els professionals puguin veure actuacions sense haver de desplaçar-se. S'oferiran tres actuacions diàries en horari especial per a programadors. D'aquesta manera, en paraules de David Ibáñez, «s'apropen l'oferta i la demanda». L'objectiu és que s'hi puguin trobar nous models de negoci que puguin oxigenar la creació cultural i fer-la més sostenible, i també augmentar les exportacions catalanes –ara una tercera part del conjunt de l'Estat– a nivell internacional: «Els professionals contractants i els venedors estableixen contactes, capten idees per exportar-les, acorden cites i intercanvien adreces, i això serà molt positiu per buscar solucions a la crisi actual i obrir-se a nous mercats i noves idees», puntualitza el director artístic. A més, per primera vegada en els seus quinze anys, la Llotja estarà oberta als espectadors no professionals. Segons Calmet, el Museu de la Tècnica és un bon lloc com a Llotja de contractació: «Està ben connectada amb autobusos i es pot utilitzar el pàrquing de l'estació d'autobusos, pràcticament buit els caps de setmana».

Pressupost

La Fira Mediterrània redueix el seu pressupost un 10,7% respecte del 2011, aprima el nombre de companyies en una vintena i ajusta les nacionalitats de procedència dels artistes de 24 a 12. Això no obstant, segons el director artístic, amb menys pressupost, el nivell d'activitat és igual que altres anys: «Tot i que hi haurà menys companyies, les presents faran més actuacions. Penso que aquest procés s'accentuarà en el futur. Cal acotar l'activitat perquè sigui més intensa en lloc de tan massiva», assegura Ibáñez. Així, 101 companyies (60% catalanes, 24% espanyoles i 16% internacionals) presentaran 106 espectacles diferents en 210 sessions, 95 de

les quals seran de pagament. Unes altres 70 activitats addicionals (el 25% del programa) seran adreçades als professionals acreditats. En aquest sentit, el gerent de la Fira, Jordi Bertran, apunta que els cicles fan canviar els sistemes de treball: «Els que aborden la situació com un repte poden arribar a estar més preparats per al futur. Crec que el sector artístic i en general el cultural s'ha posat a treballar per assolir aquesta adaptació als nous temps. Per això, avui les fórmules de contractació han canviat», afirma. A més, afegix que el nou estudi d'impacte en el sector cultural que han encarregat a la Fundació Universitària del Bages i el que la Coordinadora de Fires de l'Estat ha demanat a la Universitat Carlos III permetran constatar aquesta transformació contundent que estem experimentant.

L'Ajuntament reconeix que hi posa 100.000 euros, un 10% sobre el total d'1.100.000 euros. 800.000 llargs provenen de la Generalitat, 100.000 de La Caixa, que substitueix Caixa Manresa, i la resta ve d'aportacions diverses. Joan Calmet explica que quan va arribar a la regidoria de Cultura, el Secretari General del departament li va comunicar que la Fira havia de fer un pas endavant, com al seu moment va fer el Mercat de Música de Vic o la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga, de tal manera que la ciutat se l'havia de fer seva i desenvolupar-la directament: «Aquesta opció no ens desagradava, perquè és un repte que ens arriba com a Fira ja consolidada, en un moment en què veníem d'una tretzena edició que havia sortit absolutament exitosa, però alhora se'ns feia una rebaixa del pressupost molt considerable, gairebé del 50%», recorda. Un més després, Calmet i l'alcalde Valentí Junyent es van reunir amb el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, amb qui «vam parlar de la nostra angoixa per la rebaixa tan considerable del pressupost, que significava una disminució de recursos, i ens va assegurar que per la 14a edició la rebaixa tan sols seria del 10%, com així va ser i vam tirar endavant amb el mateix esquema de funcionament que fins aleshores». Sobre la certesa que l'alcalde va haver d'estar alerta per tal de recuperar les xifres de l'esborrany

David Ibáñez, director artístic de la Mediterrània; Joan Calmet, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Manresa; i Jordi Bertran, gerent de la Fundació Fira Mediterrània

del pressupost del Parlament, que eren més altes del que els oferien finalment, Calmet assegura que no sap si es va arribar a quantificar: «El que sí sé és que en la reunió que vam tenir es va parlar d'unes xifres, però a nivell intern del departament no sé com funcionen. Quan vam anar a parlar amb el conseller ens va confirmar que el pressupost per la Fira només havia baixat un 10%. I que no patíem, perquè se n'havia parlat de baixar-lo a la meitat, però no s'havia concretat en res», conclou.

Per a Jordi Bertran, «la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga ha ajudat molt al creixement de la Mediterrània en les darreres quatre edicions, gràcies a compartir experiències i treball». En aquest temps Manresa ha equilibrat el seu pressupost –en el qual l'aportació de la Generalitat ha baixat a la meitat– amb la seva oferta, i ha doblat amb escreix el volum d'espectacles i d'activitats. «En definitiva, calia eficiència i l'hem cercada. Crec que la millor auditoria és la que han fet els estudis externs de la Universitat de Deusto, la Fundació Universitària del Bages i el Laboratori de Turisme de la Diputació de Barcelona, que parlen d'un impacte total de 13 milions d'euros, sumant l'impacte cultural i l'impacte local i comarcal», manifesta. Segons l'estudi d'impacte econòmic fet fa tres anys per la FUB i la UAB (enguany es torna a portar a terme), la Fira aporta directament nou milions d'euros a la ciutat. Això significa que «cada euro invertit es multiplica per set», segons David Ibáñez, que afegeix: «Al marge de

la projecció mediàtica que dona a la ciutat, que si hagués de pagar una campanya publicitària amb aquest impacte li costaria una fortuna». Cal tenir en compte que, durant els dies que dura, passen per Manresa unes 100.000 persones.

Perspectives

Per a David Ibáñez, la Fira encara té molt camí per córrer. «El repte és potenciar-la perquè sigui més coneguda en l'àmbit professional internacional, que és una tasca que en els darrers temps s'ha procurat i en què cal seguir insistint. Hem d'aconseguir ser un gran mercat d'arts escèniques d'arrel tradicional i implicar-hi tots els agents de la indústria cultural», subratlla.

Segons Jordi Bertran, la fira Mediterrània té avui una visibilitat important en el sector artístic internacional. Afirmar que no és banal que en poc temps hagin estat convidats a explicar el projecte en fòrums tan importants com la fira Womex a Copenhaguen –el mercat més gran de músiques del món–, la fira musical BabelMed de Marsella –amb uns compradors essencialment francòfons–, la fira interdisciplinària de Freiburg, el Simposi Internacional de Focs Artificials celebrat a Malta, el Celtic Connections de Glasgow –el festival musical més important del món celta–, la fira Medimex de Bari –nova però amb una força creixent en el vessant musical–, el megafestival de teatre de Bogotà, o el Festival Iberoamericano de Cadis. «En cadascun

d'aquests fòrums s'han interessat per un o altre aspecte de la nostra cultura d'arrel, des de la música a l'ús patrimonial i teatral de la pirotècnia, des de com organitzar un mercat artístic fins als estudis d'impacte amb els socis universitaris», assenyala el gerent de la Fira. En alguns casos com Glasgow, Freiburg, Marsella o Bari han estat acompanyats per grups catalans que aquests certàmens havien vist prèviament a la Mediterrània. En el vessant negatiu, destaca que «no hem avançat prou en la professionalització dels que volen sortir del mercat nacional, ja que per exemple enguany una formació d'aquí ha estat incapaç de generar una factura normalitzada, cosa que li ha impedit exportar-se».

Al seu torn, Joan Calmet declara que la Fira tindrà futur «en la mesura que generi negoci i sigui una feina útil, que de moment ho és, i els professionals vulguin venir a Manresa». Afegeix que cal aconseguir que els espectacles generin negoci per la ciutat i siguin prou bons per atreure gent d'Igualada, Vic i de les diverses poblacions catalanes.

La Fira, tot i que es fa i es desenvolupa a Manresa, la treballa la Fundació, on el pes més important correspon a la Generalitat. L'Ajuntament de Manresa en forma part, hi participa i opina, però hi ha un gerent i una direcció artística que són en definitiva els responsables directes del seu funcionament. És la Generalitat, al darrere, la que marca les

directrius. Tanmateix, per a Joan Calmet, tot i que la gestió, la producció i el manteniment corren a càrrec principalment de la Generalitat, això no significa que la Fira se'n pugui anar cap un altra banda: «Està ben arrelada a Manresa. En alguna època sí que s'havia posat damunt la taula la possibilitat que anés a un altre lloc, però penso que cada cop és més manresana», tranquil·litza.

Per a Jordi Bertran, Manresa és una ciutat «molt posicionada teatralment i musicalment en el mapa de les programacions estables professionals, gràcies al treball –entre d'altres– del Galliner, de Manresana d'Equipaments Escènics, de la Casa de la Música, de Propaganda pel Fet i de les manresanes i manresans, bagenques i bagençs, que ho fan possible assistint-hi i gaudint d'aquests serveis». Segons Bertran, el conseller Mascarell parla d'un país estructurat en ciutats, i les fires artístiques en són un esplèndid exemple: «Catalunya és un país de fires artístiques. La de Manresa, en concret, és l'arrel entesa com a factoria del coneixement dels nostres temps. Totes les ciutats amb fira artística són capitals de comarca, no capitals de demarcació provincial, i totes tenen unes mides apamables que fan més fàcil el treball organitzatiu i el gaudi dels espectadors», analitza Bertran. Aquests dos trets contribueixen a forjar el mapa cultural del país i a reequilibrar-lo al voltant del vèrtex capital que és Barcelona. A diferència d'algunes d'aquestes poblacions, Manresa té uns escenaris teatrals i musicals ben equipats i abundants: el Kursaal –amb les seves diferents sales–, el teatre Conservatori, Stroika, Sielu... Bertran afegeix que alhora té espais patrimonials de primera magnitud com la Seu, el Museu de la Tècnica, el carrer del Balç i «un teixit urbà medieval salpebrat de joies modernistes».

15 anys d'història

La Fira d'Espectacles d'Arrel Tradicional neix fruit d'un conflicte. Així, l'any 1995, abans de les eleccions municipals, es va fer una Mostra de Cultura Popular del Bages, al parc de l'Agulla, amb una aportació molt notable de Supeco, de la família Torres, que acabaven d'obrir un important supermercat. La festa va ser impactant pel que fa al Bages. Però el 1996, ja no es va poder repetir per manca de patrocinadors. Aleshores, les entitats manresanes es van enfadar molt amb el nou regidor de Cultura, Ramon Fontdevila, el qual també es va queixar enèrgicament davant de la Generalitat per la situació creada. Va ser Lluís Puig Gordi, que curiosament avui és el director general de Cultura Popular, qui va posar la dosi necessària d'intel·ligència per solucionar el problema que s'havia creat. En aquells moments, Joan Vidal i Gayolà, que fou el primer director del Centre de Promoció Cultural, volia fer una festa amb botifarada, sense inversió cultural. Tot i així, el terrassenc Lluís Puig, que feia les funcions de cap de servei de Difusió Cultural, d'acord amb la subdirectora del CPCPTC, Pepa Ninou (exdona del conseller d'Interior, Felip Puig), procedent de Serveis Socials, van entendre que la festa podria convertir-se en un aparador. Des de Manresa s'ha de reconèixer que es ven bé el projecte de transformar la Mostra del Bages en una fira de caràcter nacional, compatible per tant amb les de Tàrrrega per les arts escèniques generalistes, Vic per la música d'abast ampli, Sitges pel cinema internacional, Reus pel circ o Igualada pels públic familiars.

Inicialment, la nova fira tenia l'oposició de l'alcalde socialista Jordi Valls perquè considerava que l'oferta no anava més enllà d'afavorir una simple fira d'espardenya. Valls matisa, però, que

«de seguida em vaig adonar que li podíem donar la volta i fer-la nostra, sempre i quan la Generalitat n'assumís el finançament». Així doncs, la Fira interessa al conjunt del tripartit català que es va adonar que podria servir per repensar la tradició en l'àmbit dels Països Catalans, ja que la nova fira hauria de tenir una clara voluntat professional. Aquell any, d'altres ajuntaments com ara Igualada o Vic també es van interessar per la fira, però des d'un bon començament Vidal i Gayolà també va tenir clar que calia apostar per Manresa i es va comprometre a buscar els diners necessaris per dur a terme la primera edició. La Generalitat gairebé hi va abocar 50 milions de les antigues pessetes i va consensuar amb l'Ajuntament de Manresa la voluntat de no fer una mostra folklòrica descontextualitzada, que possiblement ja hauria satisfet les aspiracions d'alguns balladors o geganters, sinó que va optar clarament per l'opció d'aparador amb propostes professionals, la qual cosa implicava repensar el paper que calia donar-li a l'associacionisme, alhora que es donava valor a una nova forma d'ocupar el carrer. Era el novembre de 1998.

Així doncs, aquell 1998, la primera fira va ser presidida pel regidor de Cultura de l'Ajuntament de Manresa, Ramon Fontdevila, que va convidar els altres ajuntaments, fonamentalment del Bages, en una fórmula de transició en què Vidal i Gayolà beneeix que es faci a Manresa. El tàndem format per Pepa Ninou i Lluís Puig (amb funcions de primer director artístic de la Fira 1998-2000) és renovador. Durant els seus primers quatre anys, la Fira compleix els objectius d'aparador dels Països Catalans i de mercat de compra venda. Per exemple, cal remarcar que al segon any de la Fira, un responsable de l'Ajuntament de Burgos contracta els Cavallets de Manresa per actuar a la

CLÍNICA DENTAL SAGRADA FAMÍLIA

Centre de disseny dental
Odontologia adults i infantil
Ortodòncia | Implantologia

Sant Cristòfol 48, 1a planta MANRESA Tel. 93 877 19 91
www.dentalsagradafamilia.com

Presentació de la Fira i de l'artista convidat d'enguany, Isaki Lacuesta (segon per l'esquerra)

feita major de la capital castellana, amb l'estada pagada i 50.000 pessetes extres. És a dir que es van començar a fer operacions culturals que funcionaven econòmicament. Aquests primers anys, l'èxit de la Fira contrastava amb les penúries de la Festa Major. La societat manresana s'havia acostumat a uns actes d'inauguració i cloenda de la Fira que costaven uns cinc milions de pessetes i permetien actuacions de caire internacional espectaculars i de qualitat a Manresa com ara a la plaça Milcentenari, al Congost o al solar de les Bases de Manresa, mentre que per la Festa Major, el consistori local no es podia gastar més de 800.000 pessetes, de manera que molts manresans consideraven pobra la principal festa ciutadana.

Canvis

Aquest intent de renovació de la Cultura Popular genera un discurs per tal de repensar l'associacionisme i el concepte obert de la tradició arreu dels Països Catalans. Per assolir aquests objectius s'hi dediquen xifres astronòmiques, amb un 90% a càrrec de la Generalitat, mentre que l'Ajuntament

tan sols hi aporta el 10% restant, alhora que vetllava el programa, oferint idees pròpies com a membres de la Comissió Permanent i cedint les diverses infraestructures. Després dels primers dos anys es comencen a afinar els canvis en la gestió, així per exemple, Jordi Bertran és el nou director artístic (2001-2005). El 2003, Joan Vidal i Gayolà es veu forçat a plegar com a conseqüència del resultat de les eleccions autonòmiques catalanes, però encara té temps d'idear el nom Mediterrània per la Fira. Aleshores es crea una crisi dins del centre de Cultura Popular que dura sis mesos fins que el PSC decideix nomenar-ne director el badaloní Ferran Bello, que topa amb el secretari de Cultura del primer tripartit. La Fira de novembre del 2004 encara porta el segell Fontdevila, però es nota que Bello se la mira amb autèntica desconfiança i la viu des de la distància. Així per exemple, l'interessava més la fira andalusa de Santa Coloma, i per això era conegut popularment amb el sobrenom del *tapes*.

Tot i així, ben aviat s'adonarà que la fira Mediterrània és un aparador, un mercat

que a més a més, genera discurs. Així que hi vol introduir el flamenc i repensar la tradició. Hi posa recursos i en contra del que opinaven els governants convergents anteriors fa una aposta decidida pel repte de manresanitzar la Fira, de manera que posa les bases per la creació d'una Fundació, per tal de desenganxar-la del departament de Cultura. Tot i discrepar conceptualment de la Fira, Bello aconsegueix la simpatia dels manresans en assolir el repte de manresanitzar la Fira. La consellera és Caterina Mieras, però acabarà el seu mandat amb Ferran Mascarell, que només s'hi estarà set mesos. Durant aquesta etapa encara circulen diners i del fons de les caixes d'estalvi també se'n destinen a la Cultura Popular. El departament de Cultura atorga a la Fira de Manresa un milió i mig d'euros, mentre que l'Ajuntament local no passa dels cent mil, si bé participa amb recursos, ja que des dels serveis jurídics es tutela la Fundació i també es lloga un local al carrer Guimerà que ha durat fins el 23 d'octubre d'enguany en què s'ha completat el trasllat a la casa Lluvià. La Fundació la formen la Generalitat i l'Ajuntament de Manresa. Presideix el conseller de Cultura i n'és vicepresident l'alcalde. També hi són el director general de Cultura Popular i el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Manresa, amb dos tècnics de cada organisme. L'executiu, presidit pel director general de Cultura Popular i vicepresidit pel regidor de Cultura manresà, s'ha de reunir almenys un cop cada tres mesos.

Amb les noves eleccions del 2006 retornen els canvis al front de la Generalitat de Catalunya. Joan Manuel Tresserras és el nou conseller de Cultura que nomena Ramon Fontdevila com a director del Centre de Cultura Popular i Tradicional, càrrec que al cap d'un any ja es normalitzarà

EL RACÓ DEL MOBLE USAT

40 ANYS D'EXPERIÈNCIA EN LA COMPRA I VENDA DE MOBLES

Descomptes
especials
durant aquests
dies

Ptge. Ferrer, 22-24-26 08240 MANRESA. Tel./Fax 93 873 94 72 - www.elracodelmobleusat.com - botiga@elracodelmobleusat.com

definitivament com a director general de Cultura Popular. Tresserras s'adona que la Fira és molt cara, així que decideix donar-li continuïtat, però racionalitzant-la. La seva filosofia passa per aprofundir en el discurs i guanyar en eficiència. Així, el 2007 es canvia el director artístic, Antoni Xuclà, que havia entrat el 2006 i, tot i contractar bons espectacles de països llunyans, els nous dirigents consideraven que no ajudaven a crear un mercat propi. Per tal que l'aparador d'espectacles revertís en el nostre mercat es va fixar el gener de 2008 Tere Almar, sinònim de modernitat, que gira el mitjà de la cultura popular. Toparà amb el presidencialisme del gerent Francesc Melià, que serà invitat a plegar. Amb Almar, el novembre del 2008, es dona protagonisme al teatre de carrer amb Xarxa Teatre dels directors Leandre Escamilla i Manel Vilanova, de Castelló; el 2009, Carles Santos munta una cantata a la plaça Major amb la participació de corals i cors claverians que demostra que les entitats locals s'incorporen plenament al nou espectacle. Es demostra que la cultura popular és energia renovadora, on la tradició s'explica en la modernitat. Continuant en aquesta línia, Cesc Gelabert, el 2010, barreja els sardanistes amb els professionals de la seva companyia de dansa, de manera que torna a posar en contacte la tradició amb la modernitat com a eina de creativitat.

Els darrers anys, tot i que s'han perdut algunes de les aportacions dels beneficis que feien les caixes catalanes i la Generalitat també ha anat retallant les seves subvencions, la Fira no se n'ha ressentit. Ferran Mascarell continua donant suport a una Fira que genera mercat a l'entorn de la cultura popular, entesa com a eina de creació. El febrer del 2011, Lluís Puig Gordi, manté Tere Almar fins al gener del 2012, en què es

Una projecció amb 'mapping' com la que es podrà veure a la façana de l'Ajuntament de Manresa

substituída per David Ibáñez en la direcció artística. Joan Calmet explica la seva versió dels fets: «Penso que havia acabat el seu contracte i no es va exercir l'opció de renovar-la. D'entrada, tant a l'alcalde com a mi ens va sorprendre molt. Quan la Tere ens va trucar per dirnos que no continuava, ni ell ni jo en sabíem res. Estàvem dins del cotxe, a prop de *Regió7*, i al cap de dos minuts em va trucar la periodista del diari Susana Paz perquè li confirmés la notícia. Amb nosaltres, la Tere tenia bon *feeling* i la valoració general del sector respecte de la seva feina també era positiva. A nosaltres ens hauria agradat una mica més de continuïtat, però la decisió final depenia de la Generalitat i més concretament de Lluís Puig». Tere Almar ha declinat fer cap tipus de declaració a la revista.

Pep Garcia, que durant molts anys havia actuat com a director tècnic de la Fira, al capdavant del management i organització d'actes a la via pública, és substituït arran de l'obligació amb què es troba el gerent Jordi Bertran, de treure el càrrec a concurs públic. S'hi presenten diverses empreses però, curiosament, s'atorga la feina a l'empresa Vesc, de Terrassa, creada per Lluís Puig, que n'és el propietari real.

Segons un estudi de la Universitat de Deusto, la quantitat de contractes

generats que el sector manifesta obtenir a Manresa és molt més gran que a d'altres fires catalanes i imbatible a tot l'estat. També arriben a aquesta conclusió els estudis de la Fundació Universitària del Bages (FUB) i el Laboratori de Turisme de la Diputació de Barcelona. Aquests estudis demostren que s'ha apostat per l'eficiència, de manera que l'impacte total de la Fira ha assolit els 13 milions d'euros. En aquest creixement de la fira Mediterrània s'ha comptat també amb l'experiència i el treball de Pau Llacuna, director executiu de FiraTàrraga.

La Fira Mediterrània és una fita assolida amb una estructura estable a Manresa: fundació i personal responsable, que han consolidat un marc ideal per als intercanvis professionals entre programadors i artistes. El gerent, Jordi Bertran, ens concreta aquesta estructura de funcionament: «La Fira Mediterrània actual és organitzada per una fundació del sector públic. Això vol dir que, d'acord amb la normativa vigent a nivell estatal, el sector públic no crea noves places. Per tant, l'estructura de personal és la mateixa tot l'any. Tenim cinc persones. La resta de serveis que són necessaris per al desenvolupament dels dies concrets de la Fira van a càrrec de terceres empreses, que participen en els diferents procediments públics de selecció».

Amics d'Amat

Artistes en suport de la campanya Amat-Piniella al Casino

Sala gran del Teatre Kursaal.

Divendres, 16 de novembre a les 21.00